

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/177/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210467
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5612210467.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy 275 eur, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu okresnému súdu dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš, pretože nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti súdneho exekútora v exekučnej veci zn. EX 16854/2010 o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku povinným U. W.Ž., A.. XX.XX.XXXX vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5371289. Vydanie medzitýmneho rozsudku odôvodnil potrebou deklarácie porušenia práva žalobcu na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nutnosťou deklarácie porušenia jeho práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces a nutnosťou deklarácie porušenia princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš (konkrétne princípy legality, ochrany legitímnych očakávaní, ochrany dôvery v právo, právnej istoty). Vydanie medzitýmneho rozsudku odôvodnil tiež potrebou nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti s porušením týchto práv. Rozsudkom vo veci samej sa domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 275 eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako oprávnený navrhol vykonanie exekúcie voči povinnému U. W., A.. XX.XX.XXXX na vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX. Súdny exekútor návrh zaevidoval pod č. EX 16854/2010 a požiadal Okresný súd Lipt. Mikuláš o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Tunajší okresný súd o tejto žiadosti rozhodol 25.02.2011 poverením súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Urobil tak po uplynutí zákonom stanovenej doby, v omeškaní viac ako 5 mesiacov bez toho, aby existovala okolnosť umožňujúca exekučnému súdu postupovať so zbytočnými prietahmi. Žalobca podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. písomne požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania tejto žaloby žalobca na podanú žiadosť pozitívne nereagoval. Výšku škody odôvodnil tým, že čiastka 70 eur predstavuje náklady vynaložené žalobcom na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40 eur sú náklady vynaložené na udržiavanie

a správu informačného systému a 15 eur na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Požiadavku na nahradenie majetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil tak, že nesprávny úradný postup okresného súdu má za následok zbytočné prietahy spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že dôjde k vymoženiu pohľadávky. Došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. U žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj jej majiteľov boli vyvolané pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov, dosiahnutia adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Pri určovaní výšky primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca z doktríny prijatej Ústavným súdom, podľa ktorej je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 eur. Žalobca si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík, ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) uplatňuje alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, sumu 275 eur za 5 celých mesiacov. V danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 176 dní.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 9 NcC/47/2013-16 zo dňa 31.03.2013 rozhodol o vylúčení sudkyne Okresného súdu Lipt. Mikuláš JUDr. Evy Uličnej z prejednávania a rozhodovania vecí s tým, že ostatní sudcovia tohto súdu z prejednávania a rozhodovania vecí vylúčení nie sú; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.04.2013.

Žalovaný navrhol písomnou odpoveďou z 18.04.2013 zamietnutie žaloby, uplatniac si právo na náhradu trov konania. Poukázal na zmatečnosť žaloby a uviedol, že žalobca nepriložil k žalobe jeden relevantný dôkaz, preukazujúci existenciu exekučného konania, vznik škody a nemajetkovej ujmy. Nie je jasný titul náhrady škody. Ani v rámci súčinnosti pri predbežnom prerokovaní nároku žalobca neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu alebo možnosť podania ústavnej sťažnosti. Žaloba na súde bola podaná 27.09.2012, pred uplynutím zákonnej 6-mesačnej lehoty určenej zákonom 514/2003 Z. z. na predbežné prerokovanie nároku. Žalobca označil ako nesprávny úradný postup rozhodnutie o poverení exekútora po zákonnej 15-dňovej lehote. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. explicitne uvádza, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu. Žalobca doposiaľ dôkazy, potrebné pre posúdenie tejto otázky, nepredložil. Rozsudok Súdneho dvora EÚ Asturcom C-40/08 nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2011 uvádza, že 15-dňová lehota na písomné poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu a rozhodcovskej komisie a zmiery nimi schválené). V znení znení účinnom pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených“. Novelizácia tohto zákonného ustanovenia vložením slov „rozhodnutie rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo jeho mylným interpretáciám. Súd ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku pred 01.06.2011 správne aplikoval aj na rozhodcovské rozsudky. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/02, v zmysle ktorého Ústavný súd SR nedodržanie lehôt, uvedených v zákone, nepovažuje automaticky za porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, pretože sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Z existencie prietahov v súdnom konaní môže konajúci súd pri rozhodovaní o náhrade škody v zmysle § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. vychádzať len v prípade, ak boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy v právoplatnom rozhodnutí

vydanom v disciplinárnom konaní (ak sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní), právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca si vo vzťahu k tomuto predpokladu nespĺnil povinnosť tvrdenia ani povinnosť tvrdenie preukázať. V zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaný vzniesol námietku premĺčania práva na náhradu škody pri každom uplatnenom nároku žalobcu, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, teda 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. K vyčísleniu škody uplatnenej žalobcom žalovaný uviedol, že ide o paušalizáciu reálnych vecných nákladov. K výške náhrady nemajetkovej ujmy žalovaný citoval § 17 ods. 2 a § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. a poukázal na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu, spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní, nie je možné vzťahovať na pocity fyzických osôb, ktoré sa na činnosti právnickej osoby zúčastňujú. Žalobca zánik podnikateľských aktivít a plánov nekonkretizuje. Je potrebné prihliadať aj na dobré mravy a na poškodenú osobu. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom okresného súdu.

Uznesenie tunajšieho okresného súdu zo dňa 29.04.2013 č. k. 8C/177/2012 o neprerušení konania bolo potvrdené uznesením odvolacieho Krajského súdu v Žiline č. k. 6 Co/185/2014-68 zo dňa 31.03.2014.

Na pojednávaní dňa 19.05.2014 sa nezúčastnil ani jeden z riadne a včas predvolaných účastníkov. Súd po zistení, že sú splnené podmienky pre vykonanie pojednávania, vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, prihliadajúce na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy s poukazom na § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba Obč. súd. por.). Žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil, nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Neúčelným a nehospodárnym bolo rozhodovať v zmysle procesného návrhu žalobcu medzitýmym rozsudkom o základe prejednáanej veci a prenechať rozhodnutie o výške žalovaného nároku ďalšiemu rozsudku. Ak by aj žaloba čo do základu bola dôvodná, rozhodnutie o výške plnenia by nevyžadovalo rozsiahle dokazovanie. Navyše aj v návrhu výroku medzitýmneho rozsudku žalobca uvádza ďalšie zavádzajúce tvrdenie o tom, že žalovaný je zodpovedný za škodu vzniknutú žalobcovi tým, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia, ale v žalobe samotnej tvrdí, že exekučný súd o tejto žiadosti rozhodol oneskorene.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom

Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 01.01.2013 (ďalej len Zákon) právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným

postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy súd žalobu zamietol pre neunesenie žalobcovho dôkazného bremena. V prejednávanom prípade súd v prvom rade skúmal splnenie základného predpokladu uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na súde, ktorým je v zmysle §-u 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 01.01.2013 predbežné prerokovanie nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného podanej na príslušnom orgáne, ktorým je v súdenom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca tvrdil, že tento zákonný postup dodržal písomnou žiadosťou, potvrdenie o prijatí ktorej vystavil žalovaný. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uvádza, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mu boli doručené 23.04.2012, žaloba bola súdu doručená 27.09.2012, teda pred uplynutím lehoty 6 mesiacov, určených na uspokojenie nároku na náhradu škody podľa § 16 ods. 1 Zákona. Obidve strany sporu súd musí upozorniť na skutočnosť, že v tomto súdnom konaní je žalovaným štát - Slovenská republika - ako nositeľ právnej subjektivity (právnická osoba), menom ktorého koná štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR (§ 21 Obč. zák., § 21 ods. 2 Obč. súd. por.). Žalovaným nie je štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré pri postupe podľa § 16 ods. 1 Zákona nekoná za štát, ale v rámci vlastných kompetencií zverených mu zákonom koná vo vlastnom mene, na vlastný účet ako samostatná právnická osoba. Preto ak žalobca tvrdí, že potvrdenie o prijatí písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku vystavené žalovaným (t. j. Slovenskou republikou) sa nachádza v súdnom spise Okresného súdu Lipt. Mikuláš, nejde o prijatie žiadosti orgánom určeným Zákonom na jeho prerokovanie (Ministerstvom spravodlivosti SR). Je potom bez právneho významu tvrdenie žalobcu, že žalovaný do dňa podania žaloby na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku pozitívne nereagoval. Žalobca ani netvrdil, kedy sa v súdenom prípade obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR (nie na Slovenskú republiku) s písomnou žiadosťou o predbežné prerokovanie súdeného nároku na náhradu škody, čo bolo obsahom jeho žiadosti, či, akým spôsobom a kedy Ministerstvo spravodlivosti SR reagovalo, či nárok žalobcu na náhradu škody nebol uspokojený, alebo bol uspokojený len čiastočne, alebo mu bolo písomne oznámené, že jeho nárok na náhradu škody uspokojený nebude. Rovnako žalobca neoznačil dôkaz, ktorým by preukázal podanie písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v súdenom prípade.

Ako právny základ žalovaného nároku žalobca uvádza nesprávny úradný postup Okresného súdu Lipt. Mikuláš pri vydávaní poverenia v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 16854/2010. Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 10Er/1069/2010 je preukázané, že ide o exekučnú vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 62, ktorý jej prideliť sp. zn. EX 16854/10. Dňa 22.12.2010 bola tunajšiemu okresnému súdu doručená, čo vyplýva z prezenčnej súdnej pečiatky aj z elektronického potvrdenia prijatia návrhu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre tohto súdneho exekútora v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnému U. W., A.. XX.XX.XXXX pre vymoženie 189,88 eur (5.720,32,- Sk) s príslušenstvom na základe návrhu z 09.11.2010, ktorý bol k tejto žiadosti pripojený. Ako exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 35 922 761, Bratislava, z 30.07.2009, sp. zn. SR 01671/09, právoplatný 27.09.2010 a vykonateľný 30.09.2010. Tunajší okresný súd plniac si povinnosť skúmať v každom štádiu konania jeho procesné podmienky vyzval výzvou zo dňa 05.01.2011 rozhodcovský súd o zapožičanie rozhodcovského spisu zn. SR 01671/09. Tento orgán požiadala podaním súdu doručeným 10.01.2011 o predĺženie lehoty na splnenie tejto povinnosti a dňa 24.01.2011 uvedený spis súdu v elektronickej podobe doručil. Následne exekučný súd udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 25.02.2011 a uznesením zo dňa 28.02.2011 č. k. 10Er/1069/2010-18 zároveň exekúciu zastavil pre rozpor so zákonom vydaného exekučného úveru; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.05.2011. Z dôvodu hospodárnosti bolo uvedené uznesenie doručované právnenému zástupcovi oprávneného a súdnemu exekútorovi spoločne, k ich doručeniu došlo u oboch dňa 17.03.2011. Exekučný súd vydávaní poverenia striktnie postupoval nielen podľa vnútroštátnej právnej úpravy, ale aj podľa noriem komunitárneho práva. Konkrétne súd skúmal podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 01.06.2011 súlad exekučného titulu so zákonom a pre nedostatky exekučného titulu síce poverenie

na vykonanie exekúcie vydal, ale vzápätí exekúciu zastavil. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodcovský súd v rozpore so spotrebiteľským právom a smernicou rady č. 93/13/EHS o nekalych podmienkach v spotrebiteľských zmluvách neposúdil právny vzťah účastníkov ako spotrebiteľský, pričom zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorou je neprimerané úročenie úveru. Rozhodcovský súd priznal zákonom nedovolené plnenie (v spotrebiteľskej zmluve absentuje údaj o RPMN, takže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov). Keďže exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu, pri vydávaní poverenia súd postupoval so všetkou opatrnosťou a po zistení väd exekučného titulu exekúciu zastavil. Týmto postupom súd poskytol ochranu aj súdnemu exekútorovi a oprávnenému, a to ochranu pred vymáhaním a prijatím plnenia bez právneho dôvodu, čím bolo predídene ďalšiemu súdnemu konaniu (o vydanie bezdôvodného obohatenia), preto nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe. Aj keď v ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 01.06.2011 rozhodcovský rozsudok nie je *expressis verbis* uvedený ako exekučný titul, pri ktorom neplatí 15-dňová lehota na vydanie poverenia, je potrebné považovať ho za takýto exekučný titul (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/279/2013 zo dňa 12.05.2014). Navyše, na okraj súd poznamenáva, že nesúhlas s takýmto postupom súdu oprávnený podaním opravného prostriedku proti uvedenému rozhodnutiu o zsatvení exekúcie neprejavil. Námietskou premlčania nároku sa súd pre nedostatok skutkových tvrdení nemohol zaoberať.

Rozhodnutie o náhrade trov konania je založené na § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní úspešný žalovaný síce v písomnom vyjadrení z 18.04.2013 navrhol prisúdenie náhrady trov konania, ale v zákonnej lehote ich nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.